

Iedereen kan longkanker krijgen

Onder het motto 'Niemand verdient longkanker' is Longkanker Nederland een campagne gestart over het 'eigen schuld'-stigma rondom longkanker. Want door het taboe op de ziekte krijgen patiënten niet de steun die ze nodig hebben.

AREND VAN WIJNGAARDEN

Merel Hennink (46) heeft sinds november longkanker met een slechte prognose. Ze is moeder van twee jonge kinderen, heeft een dynamische baan aan de Hanzehogeschool in Groningen en ze sport veel. Ze maakt er geen geheim van, houdt een blog bij over haar ziekte en is een van de boegbeelden van de landelijke campagne van Longkanker Nederland. Maar toch zullen veel mensen uit haar omgeving niet weten dat ze zo ernstig ziek is.

„Ik heb heel goede pillen”, lacht Merel. „Daardoor kan ik voor 80 procent doorwerken. Ik vind het belangrijk dat mijn kinderen in hun normale patroon blijven. Het is al erg genoeg dat ze door mijn ziekte geen zorgeloze jeugd hebben. Zolang het gaat, ga ik door. Ik slik nu pillen die goed aanslaan en waarmee ik extra tijd koop. De ontwikkelingen op het gebied van longkanker gaan zo snel. Als mijn pillen binnenkort uitgewerkt zijn, komen er misschien nieuwe op de markt. Ik ga een keer dood maar ja, je kan ook zomaar onder de tram komen.”

Samen met haar man Hans was ze afgelopen zomer aan het fietsen. „Ik was gewend altijd in de vijfde versnelling te leven. Hard werken, veel sporten, een gezin met jonge kinderen, ik kon het allemaal goed aan. Tot ik ineens zomaar heel moe werd. We

‘Ik ga een keer dood maar ja, je kan ook zomaar onder de tram komen’

waren een berg aan het opfietsen en ik kwam volledig buiten adem boven. Eerst dacht ik nog dat ik gewoon maar wat harder moest sporten om beter in conditie te komen. Maar ik kreeg ook een rochelkje, ik had een gezwollen lymfeklier in de halsstreek en ik had een voorgevoel. Daarom ging ik toch maar naar de huisarts. Hij stuurde me snel naar het ziekenhuis en op 11 november bleek dat ik uitgezaaide longkanker had. Voor mij was het een bevestiging van wat ik eigenlijk al voelde.”

Ze reageerde goed op de chemotherapie. Toen even later was onderzocht welk type tumor ze heeft, kreeg ze de crizotinib-pillen en daarmee voelde ze zich al snel stukken beter. Dus pakte ze haar normale leven weer op. „Ik vind sporten geweldig, ik heb veel plezier in mijn werk dus ik kan ook gemakkelijk verder.”

Persoonlijk heeft Merel helemaal geen last van het stigma op longkanker. „Niemand vraagt aan mij of ik gerookt heb. Misschien omdat ze me kennen als een heel sportief en gezond iemand of omdat ze het niet durven. Zelf vind ik het een irrelevante vraag. Ik hoor wel van andere patiënten dat ze last hebben van die vraag over roken. Mensen vinden het misschien prettig om een externe factor de schuld te geven. Dat zoeken naar een reden is misschien beter te hanteren dan het idee dat dit iedereen zomaar kan overkomen.”

Maar de harde waarheid is wel dat iedereen longkanker kan krijgen, ook niet-rokers. Merel heeft een zeldzame afwijking, een genmutatie, waar 1 procent van de longkankerpatiënten aan lijdt. Er zijn meer van zulke genmutaties en het opmerkelijke is dat vooral jonge niet of matig rokende vrouwen daardoor longkanker krijgen. Het goede nieuws is dat er voor deze varianten

Merel Hennink FOTO PEUPIN VAN DEN BROEKE

‘Dat zoeken naar een reden is misschien beter te hanteren dan het idee dat dit iedereen zomaar kan overkomen’

van longkanker speciale medicijnen zijn die je gewoon als pil kan slikken. „Ik zal niet genezen van de longkanker maar deze pillen geven me wel extra jaren.”

Het ergst vindt ze het voor haar

kinderen van 9 en 11 jaar. Op haar blog beschrijft ze dat ook: „Het blijft niet te verkroppen dat ik mijn kinderen niet kan zien opgroeien, als ik de gemiddelde levensduur van mijn diagnose mag geloven.”

Met haar deelname aan de campagne hoopt Merel dat de medische zorg voor longkanker verbetert. „Verder verbetert, want ik wil niet de indruk wekken dat de zorg nu niet goed is. Er zijn nog grote verschillen tussen ziekenhuizen en er zijn weinig in longkanker gespecialiseerde longartsen. Er zijn zelfs streekziekenhuizen die hun patiënten niet eens testen op genmutaties. Gewone longartsen behandelen niet alleen longkanker maar ook COPD, astma, noem maar op. Dat moet allemaal beter en doorzichtiger kunnen, net als bij borstkanker.”